Rzeszów, dnia 29 grudnia 2023 roku

Sygn. akt: OSD 38/23

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie
w składzie:

Przewodniczący:	radca prawny Robert Bruliński (spr.)
Sędzia:	radca prawny Tomasz Bazan
Sędzia:	radca prawny Adam Dachowski
Protokolant:	Anna Dziełak

przy udziale Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Rzeszowie – radcy prawnego Agnieszki Szabarkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2023 roku sprawy radcy prawnego [redacted] uprzednio karanego, [redacted], obwinionego o to, że:

- w okresie od listopada/grudnia 2018r. do nadal, działając jako pełnomocnik Pani [redacted] w sprawie p-ko [redacted] o odszkodowanie, nie poinformował mocodawczyni o przebiegu sprawy, o podejmowanych czynnościach w sprawie, nie wydał żądanych dokumentów w sprawie ani nie odpowiedział na pisemne wezwanie do udzielenia informacji o toku sprawy,

- tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1166) w zw. z art. 44 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

ORZEKA

I. uznaje radcę prawnego [redacted] za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w okresie od listopada/grudnia 2018r. do nadal, działając jako pełnomocnik [redacted], w sprawie [redacted] o odszkodowanie, nie poinformował mocodawczyni o przebiegu sprawy, o podejmowanych czynnościach w sprawie, nie wydał żądanych dokumentów w sprawie, ani nie odpowiedział na pisemne wezwanie do udzielenia informacji o toku sprawy,
tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1166) w zw. z art. 44 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

- i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) wymierza obwinionemu [redacted] karę pieniężną w wysokości 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych),

II. obciąża obwinionego radcę prawnego [redacted] zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie w kwocie 2.234,38 zł (słownie: dwa tysiące dwieście trzydzieści cztery złotych 38/100), a to na podstawie art. 70^6 ust. 1 i ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) w zw. z §1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w zw. z §1 ust. 1 pkt 13 oraz pkt 14 lit. b), d) i e) uchwały nr 114/X/20 Rady Okręgowego Izby Radców Prawnych w Rzeszowie z dnia 31 grudnia 2020 roku w sprawie ustalenia zasad i wysokości ryczałtów z tytułu pełnienia funkcji na rzecz organów samorządu radcowskiego (ze zm.)

Przewodniczący	Sędzia	Sędzia
Robert Bruliński	Tomasz Bazan	Adam Dachowski

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie doręcza się z urzędu stronom postępowania oraz Ministrowi Sprawiedliwości wraz z uzasadnieniem. Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom postępowania oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

OSD 38/23

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 14 października 2020r. skierowanej do [redacted], a następnie przekazanej do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie [redacted] zawiadomiła o możliwości popełnienia przez radcę prawnego [redacted] deliktu dyscyplinarnego.

Zawiadamiająca wskazała, że zleciła radcy prawnemu prowadzenie w jej imieniu sprawy przeciwko [redacted] o odszkodowanie za posadowienie na jej nieruchomości [redacted]. W tym celu udzieliła radcy prawnemu pełnomocnictwa oraz uiściła wynagrodzenie za poradę prawną w wysokości 100 zł oraz zaliczkę na poczet honorarium za prowadzenie sprawy w wysokości 200 zł. [redacted] po przyjęciu zlecenia nie kontaktował się z klientką i nie informował jej o przebiegu sprawy, co wzbudziło jej podejrzenia.

W związku z powyższym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie postanowieniem z dnia 25 listopada 2022r. wszczęła dochodzenie dyscyplinarne w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego [redacted] deliktu dyscyplinarnego z art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych.

W trakcie dochodzenia obwiniony złożył wyjaśnienia na piśmie, nie stawił się jednak na wezwanie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego celem przesłuchania w charakterze obwinionego.

Po przeprowadzeniu dochodzenia dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Rzeszowie złożyła wniosek o ukaranie radcy prawnego [redacted] zarzucając mu popełnienie deliktu dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od listopada/grudnia 2018r. do nadal, działając jako pełnomocnik [redacted], w sprawie p-ko [redacted] o odszkodowanie, nie poinformował mocodawczyni o przebiegu sprawy, o podejmowanych czynnościach w sprawie, nie wydał żądanych dokumentów w sprawie ani nie odpowiedział na pisemne wezwanie do udzielenia informacji o toku sprawy,
- tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1166) w zw. z art. 44 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Jesienią 2018 [redacted] zamieszkała [redacted] udała się do Kancelarii Radcy Prawnego [redacted] prowadzonej przez radcę prawnego [redacted]. W trakcie tej wizyty pokrzywdzona zleciła obwinionemu prowadzenie sprawy przeciwko [redacted] Obwiniony przyjął od [redacted] pełnomocnictwo do prowadzenia tej sprawy, które pokrzywdzona podpisała na miejscu - w trakcie wizyty w Kancelarii. Stron nie ustaliły wówczas wynagrodzenia za prowadzenie sprawy.

Po przyjęciu zlecenia pokrzywdzona podejmowała bezskuteczne próby skontaktowania się z obwinionym drogą telefoniczną. W związku z tym udała się ponownie do Kancelarii obwinionego, gdzie porosiła go o rozliczenie finansowe. W trakcie tej wizyty na żądanie obwinionego [redacted] zapłaciła mu kwotę 300 zł, z czego kwotę 100 zł za poprzednio udzieloną poradę prawną, natomiast kwota 200 zł stanowić miała wynagrodzenie za skierowanie [redacted] pisma w sprawie odszkodowania.

Po upływie kilku miesięcy od tej wizyty pokrzywdzona ponownie podejmowała próby skontaktowania się z obwinionym drogą telefoniczną. Próby te okazały się ponownie bezskuteczne. W związku z tym [redacted] ponownie udała się do siedziby Kancelarii obwinionego [redacted], jednak nie zastała tam obwinionego. W związku z tym pokrzywdzona udała się do siedziby innej kancelarii [redacted] przy ulicy [redacted] gdyż jak słyszała - w tej kancelarii rodzinnej obwiniony pracuje. Zastała tam obwinionego, który wytłumaczył jej, że sprawa jest w toku i wymaga czasu. Było to wiosną 2020r.

Po tym spotkaniu obwiniona oczekiwała na załatwienie sprawy przez obwinionego, jednak radca prawny [redacted] przestał odbierać od niej telefony i nie odpowiedział na sms-a. W związku z tym pokrzywdzona w dniu 13 lipca 2020r. skierowała do niego pismo z żądaniem wyjaśnień co do toku sprawy jakiej prowadzenie zleciła obwinionemu oraz z żądaniem przekazania jej dokumentu, który miał wysłać [redacted] Pismo to zostało wysłane do obwinionego listem poleconym na adres [redacted]. Obwiniony do dnia wydania orzeczenia nie odpowiedział na przedmiotowe pismo, nie zwrócił również pokrzywdzonej dokumentu pełnomocnictwa.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj.:

1) Skargi [redacted]
2) wezwania do złożenia wyjaśnień z 25.02.2020r. wraz z zpo (k.11-12),
3) kopii paragonów (k. 24),
4) kopii pisma pokrzywdzonej wraz z dowodem nadania (k. 25-26),
5) kopii protokołu przesłuchania podejrzanego z 10.01.2020r. (k.23-24),
6) kopii upoważnienia do obrony z 10.01.2020r. (k. 25),
[redacted] pisma Prokuratury [redacted]
8) postanowienia o wszczęciu dochodzenia z 29.01.2020 (k. 48-49),
9) zeznań pokrzywdzonej – [redacted]

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego co faktu przyjęcia przez niego pisemnego pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy w imieniu [redacted], gdyż wyjaśnienia te korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom obwinionego w zakresie nie dostarczenia przez klientkę szczegółowych informacji koniecznych do prowadzenia sprawy, o czym klientka miała wiedzieć – wobec całkowitej sprzeczności takich twierdzeń z zeznaniami [redacted] która wielokrotnie bezskutecznie próbowała skontaktować się z obwinionym w celu uzyskania informacji co do przebiegu sprawy oraz wobec braku jakiegokolwiek dowodu na tą

okoliczność. Przedmiotowy zarzut wobec klientki - zdaniem OSD - został sformułowany przez obwinionego na potrzeby niniejszego postępowania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zarzut zawarty we wniosku o ukaranie okazał się zasadny, gdyż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje niebicie, że obwiniony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Podkreślenia wymaga, że obwiniony po przyjęciu od [redacted] pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przeciwko [redacted] do dnia dzisiejszego nie dokonał żadnych czynności w sprawie. Do dnia dzisiejszego nie poinformował również klientki o podjętych czynnościach. Unikał kontaktu z klientką, a podczas jej wizyty w Kancelarii udzielił jej nieprawdziwych informacji co o toku sprawy. Do dnia dzisiejszego nie zwrócił również klientce pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy.

Zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Zgodnie z treścią art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku.

Zgodnie natomiast z treścią art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - radca prawny nie może odmówić wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych w sprawach, które prowadził. Radca prawny nie może uzależniać wydania tych dokumentów od uregulowania przez klienta należności.

Zdaniem OSD obwiniony swoim zachowaniem bezsprzecznie naruszył wskazane powyżej przepisy art. 44 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Należy podkreślić, że obwiniony nie podejmując żadnych czynności w sprawie działał konsekwentnie i przez bardzo długi okres czasu tj. ok. pięciu lat i to pomimo, że pokrzywdzona klientka zwracała się do niego pisemnie o wyjaśnienia co do przebiegu sprawy, co niewątpliwie znacząco wpływa na stopień zawinienia oraz świadczy o lekceważącym podejściu obwinionego do klienta.

Mając na uwadze powyższe OSD wymierzył obwinionemu za popełnione przewinienie dyscyplinarne – na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych karę pieniężną w wysokości 5.400 zł.

Wymierzając obwinionemu przedmiotową karę OSD miał na uwadze nie tylko wskazany powyżej wysoki stopień zawinienia lecz również – jako okoliczność obciążającą – dotychczasową karalność obwinionego.

Obwiniony był prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną nagany orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Rzeszowie [redacted]

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 5 pkt 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych usunięcie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym następuje z urzędu po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę upomnienia, karę nagany lub karę pieniężną. W związku z tym obwiniony do dnia 24 grudnia 2024r. jest traktowany jako osoba uprzednio karana dyscyplinarnie.

Zastosowana wobec obwinionego – zgodnie z w/w orzeczeniem OSD – kara dyscyplinarna nagany nie odniosła zatem spodziewanego skutku prewencyjnego. W związku z tym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wobec obwinionego należy zastosować karę dyscyplinarną o większej dolegliwości – czyli karę pieniężną.

Zgodnie z treścią art. 65 ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Przewinienie jakiego dopuścił się obwiniony ma charakter czynu trwałego – trwającego również w dacie orzekania. Zatem OSD jako podstawę wymiaru kary pieniężnej przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w dacie orzekania.

Zgodnie z treścią §3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2023 r. - od dnia 1 lipca 2023 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi 3600 zł.

Kara pieniężna została wymierzona w minimalnej wysokości, tj. 5.400 zł, co stanowi 1,5-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie orzekania, tj. kwoty 3.600 zł.

Wymierzając taką karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny spodziewa się, że tym razem kara stanowiąca dla obwinionego dolegliwość finansową, spełni swoje funkcje (w tym funkcję prewencyjną), co spowoduje, że obwiniony będzie przestrzegał obowiązującego porządku prawnego w zakresie zasad etyki zawodowej – jako osoba wykonująca zawód zaufania publicznego.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Rzeszowie orzekł na podstawie art. 70^6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 1166) § 1 ust. 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego oraz Uchwały Nr 114/X/20 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Rzeszowie z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia zasad i wysokości ryczałtów z tytułu pełnienia funkcji na rzecz organów samorządu radcowskiego.

Na koszty postępowania składają się zryczałtowane koszty dochodzenia, wynagrodzenie sędziów oraz koszty delegacji członków składu OSD z miejsca zamieszkania do siedziby Sądu.

Przewodniczący	Sędzia	Sędzia
Robert Bruliński	Tomasz Bazan	Adam Dachowski